

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně:

A. Z.

adresa pro doručování Z. 45, 730 84 S., SRN
zastoupená JUDr. Terezou Chadimovou, advokátkou
sídlem Havelkova 89/4, 779 00 Olomouc

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2019 č. j. X,
o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 10. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 7. 2019, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 16. 7. 2019 žalobkyně není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že žalovaná odůvodňuje své rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného posudkového lékaře není invalidní, neboť její pracovní schopnost je snížena o méně, jak 35 %. S tímto žalobkyně nesouhlasí, neboť posudkový lékař učinil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav; žalobkyně nikdy nebyla přizvána na jednání, lékař jí nikdy neprohlídl ani neviděl osobně. Dle posudku posudkového lékaře odpovídá její zdravotní stav postižení uvedenému v kapitole XI, oddílu C, položce 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tento závěr je však v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů a faktickým stavem žalobkyně. Posudkový lékař nezhodnotil celkovou výkonnost žalobkyně, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k ostatním kapitolám a položkám uvedeným v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalobkyně považuje celý postup žalované za nezákonný rovněž z důvodu porušení základních zásad správního řízení, neboť považuje za nemyslitelné a zcela odporující smyslu a účelu posuzování zdravotního stavu, že žalovaná určila její ne/invaliditu bez jejího vyšetření.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 15. 10. 2019 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Bruntále, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 6. 3. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s.ř.s.).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 13. 6. 2019 podala žádost o přiznání invalidního důchodu. Dne 16. 7. 2019 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Bruntál se závěrem, že žalobkyně není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost celkově o 30% podle kapitoly XI, oddílu C, položky 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (20%), které lékař OSSZ Bruntál navýšil o 10%. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 25. 7. 2019 k zamítnutí žádosti žalobkyně. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 1. 10. 2019 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položky 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. M. a jejího nálezu ze dne 28. 5. 2018 a dále z lékařských nálezů: všeobecné chirurgické ambulance MUDr. F. ze dne 8. 4. 2019 a 10. 6. 2019, endokrinologické ambulance MUDr. Š. ze dne 23. 5. 2019, Doc. MUDr. I. ze dne 8. 7. 2019, anesteziologického konzilia FN Ostrava ze dne 2. 7. 2019, z propouštěcí zprávy chirurgické kliniky FN Ostrava ze dne 3. 7. 2019, z vyšetření proktologa MUDr. W. E. (Německo) ze dne 18. 11. 2019 a z jeho doporučení k operaci ze dne 16. 12. 2019, z vyšetření centrálního urgentního příjmu kliniky am Eichert (Německo) ze dne 22. 12. 2019 a 24. 12. 2019, z nálezů kliniky pro všeobecnou a viscerální chirurgii Ostfildern (Německo) ze dne 6. 2. 2020 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Bruntále. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 15. 10. 2019 bylo podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položce 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 10-20% stanovila PK MPSV ČR horní hranici tohoto procentuálního rozpětí, tj. 20%. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky neměnila, neboť nejsou přítomna další funkčně závažná onemocnění, která by byla důvodná pro navýšení horní hranice. PK MPSV ČR stanovila jako rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stav po opakovaných operačních zákrocích pro recidivující trhlínu konečníku a hemoroidy s přetrvávajícím bolestivým syndromem v oblasti konečníku, bez poruch vyprazdňování a poruchy funkce svěračů.
6. Krajský soud opakuje, že v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 15. 10. 2019 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise se shodla s posudkovým hodnocením provedeným lékařem ČSSZ Ostrava v námitkovém řízení, který dospěl k totožnému závěru, že u žalobkyně se jedná o pokles pracovní schopnosti ve výši 20%. Naopak dle PK MPSV ČR lékař OSSZ, který

stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně na hodnotě 30%, její zdravotní postižení nadhodnotil. Všechny tři lékařské posudky označily jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položky 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobkyně byla přítomna jednání posudkové komise, při kterém byla vyšetřena přítomnou odbornou lékařkou - internistkou. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Za situace, kdy žalobkyně u ústního jednání dne 30. 7. 2020 uvedla, že nemá žádné nové lékařské nálezy a žádnými dalšími omezeními, než která jsou uvedena v diagnostickém souhrnu onemocnění v posudku posudkové komise na str. 2, netrpí a nebyla u ní zjištěna další zdravotní omezení, se krajský soud neztotožňuje s námitkami žalobkyně vznesenými její právní zástupkyní u ústního jednání, a sice že vypracované posudky jsou neobjektivní a nehodnotily zdravotní stav žalobkyně komplexně. Posudek byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, krajský soud proto neshledal důvodný důkazní návrh žalobkyně, aby v řízení bylo vyžádáno další odborné lékařské posouzení, příp. znalecký posudek.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 15. 10. 2019 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 7. 2019, jímž byla žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítnuta.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 30. července 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce